

bliver provisorisk, men en virkelig permanent Station. Noget Andet er det naturligtvis, hvis Regjeringen til den Tid kan stille et andet Forslag om Bevilling til en midlertidig mindre Station, saa at man kan se, hvad man gaar ind paa, da vil Sagen blive gjort til Gjenstand for nye Overveielser, thi det har ikke været Tilfældet til denne Behandling. — Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der har været forhandlet med Ministeren om Oprettelse af en Statstelegrafstation i Brøndersted, da den tidligere der bestaaende Telegrafstation er Jernbanestation. Den høitærede Minister har udtalt sig derom i Udvalget, men jeg nævner det her, for at den høitærede Minister, hvis han finder Anledning dertil, kan faae Leilighed til her i Salen at gentage sine Udtalelser. — Tilfølgendes er der forhandlet i Udvalget med den høitærede Minister om Overskyldning af Vognene paa Klampenborgbanen, og da jeg ikke ser, at det erede Medlem, der rejste Spørgsmaalet i Udvalget, er tilstede her i Thinget, skal jeg nævne, hvorom det dreier sig. Alagerne dreie sig nemlig ikke om, at Vognene overskyldes mere, end Reglementet tillader, men om at Reglementet paabyder en stærkere Skyldning af Vognene paa Klampenborgbanen end paa andre Linier, idet der skal sidde flere paa en Vænk der end ellers Tilfældet. Jeg har kun villet nævne dette for det Tilfælde, at nogen Anden vilde tage dette Spørgsmaal op. — Endelig er der Spørgsmaal om Omlægning af Skinnerne paa Njøsbanens Havnebane, som jeg tillod mig at fremdrage ved første Behandling, og som det erede Medlem fra Nørre-Sundby (Suel) omtalte ijsor. Den høitærede Minister har oplyst, at der for Tiden anstilles Prøver med en anden Art af Skinnelægning, og at der, naar disse Prøver lykkes, vil være Udset til, at Havnebanens Spor bliver omlagt i den nærmeste Fremtid. Jeg tror, at hvis dette sker, vilde det blive meget paaftjonnet, thi den Maade, hvorpaa Sporet nu ligger, er til Udelæggelse for de vedkommende Forretningsdrivendes Vogne i langt høiere Grad, end man har Begreb om. — Endelig skal jeg til Slutning gjøre opmærksom paa en lille Bemærkning i Betænkningen Nr. 324. Erede Medlemmer ville erindre, at under Finantslovens 1ste Behandling tillod jeg mig at anke over, at Arbejderne ved Frederikshavns Havn ikke ere gaaede saa hurtig frem, som man strengt taget kunde ønske. I den Anledning oplyste den høitærede Minister, at en væsentlig Grund dertil var Forhandlinger, der vare førte mellem Indenrigs- og Marineministerierne indbyrdes

og, som man maatte forstaa det, eller som det gjorde Indtryk af dengang, med Eierne af Hirtsholmene. Dette medførte, som erede Medlemmer vist erindre, en Erklæring fra Eiernes Side om, at med dem havde Ingen forhandlet, og derefter henvendte man sig her til den høitærede Indenrigsminister, som sagde, at det ikke var ham, men Marineministeren, der havde forhandlet, og hvad denne kunne have gjort, vidste han ikke. Den høitærede Marineminister var det ikke muligt dengang at faae talt med, da han gik sin Vej. Senere har dette Spørgsmaal selvfølgelig været gjort til Gjenstand for Forhandling med Ministrene, for at man kunde faae denne Sag fuldstændig oplæret, saa meget mere som den høitærede Indenrigsministers Oplysninger virkelig vare saadanne, at de fastede nogen Stygge paa Erklæringen fra Eiernes Side. Den høitærede Minister havde nemlig ved 1ste Behandling sagt, at der blev ført Forhandlinger mellem Marineministeriet og Indenrigsministeriet om, hvorvidt man kunde gaa ind paa et saadant Njøb, og under hvilken Form det kunde ske, og hvad man kunde give som Betaling. „Efter længere Tids Forhandlinger brisjede imidlertid dette Forsøg paa at komme til en Afgjørelse af Sagen ad denne Vej, idet den Sum, der blev begjært for Derne, til Slutning betydelig oversteg, hvad man paa nogen mulig Maade troede at kunne indlade sig paa fra Statens Side.“ Det er jo ganske naturligt, at naar man læser dette, at der er begjært en Sum for Derne, som man ikke kan indlade sig paa, saa ledes man til den Tanke, at der er forhandlet om en Sum for Derne, som man ikke kan indlade sig paa. Dette har den høitærede Minister imidlertid ikke sagt. Den høitærede Minister har ikke sagt, at der er forhandlet derom, og jeg skal oplyse, at Udvalget har forhandlet saavel med den høitærede Indenrigsminister som med den høitærede Marineminister om de Forhandlinger, der maatte være førte med Eierne, inden Rigsdagen kom sammen, og vi ere istand til at meddele, at begge Ministrene ere rene som Sne; der er ingen af dem, der har forhandlet, de have begge paa det Bestemteste fralagt sig alt muligt Ondt i saa Henseende. Derimod er der efter den Tid, nu længe efter at Rigsdagen er traadt sammen, og efter at det er forhandlet i Finantsudvalget, indledet Forhandlinger med Eierne, og de ere ligesom de spanske Forhandlinger svævende, dem kan man Intet meddele om, medmindre de nu ere afbrudte. (Rigs- og Marineministeren [Ravn]: Nei! De ere svævende!) Naar de ere alt-